

TÁBOA REIVINDICATIVA DE MEDIDAS CONTRA A VIOLENCIA DE XÉNERO

1. Plan xeral de coeducación en todos os centros e niveis de ensino, acompañado dun plan anual específico de cada centro. Para alén dos obxectivos xerais a medio prazo, debe, baixo o criterio de transversalidade:

- Incorporar a nivel curricular os principios coeducativos tanto no sistema obrigatorio como no non obrigatorio, o coñecemento das diversidades sexuais e afectivas e da identidade de xénero.
- Desenvolver programas de formación específicos para o profesorado en materia de coeducación e protocolos de prevención e actuación en casos de violencia machista.
- Promover obradoiros, materiais didácticos e proxectos formativos para a etapa da adolescencia.

2. Prestación económica garantida durante todo o ano para as mulleres vítimas de violencia con cantidades que posibiliten a súa independencia real e cuxo prazo de solicitude estea aberto durante todo o ano.

Urxe desenvolver lexislativamente o artigo 39 da *Lei galega para a prevención e o tratamento integral da violencia de xénero* de xeito que se recolla como mínimo:

- A regulación das axudas periódicas de apoio a mulleres que sofren violencia de xénero co obxectivo de establecer baremos de renda non inferiores aos que se recollían nas convocatorias dos anos 2006, 2007, 2008, 2009 e 2010 e facilitando a eliminado a incompatibilidade do cobro desta axuda no caso de se beneficiar con anterioridade das medidas recollidas no artigo .
- A garantía de que o prazo de presentación de solicitudes desta axuda está aberto durante todo o ano.
- A fixación dun prazo máximo de 30 días para a resolución e o pagamento efectivo das axudas desde o momento da súa solicitude.
- A ampliación da duración das axudas a 18 meses prorrogábeis até 24 meses segundo a situación da vítima.

3. Dotación de xulgados especializados en violencia de xénero nas cidades galegas

- Creación en todas as cidades galegas e en todos os partidos xudiciais con máis de tres xulgados mixtos de oficinas de atención ás vítimas de violencia de xénero, con persoal e medios materiais suficientes.
- Plan urxente para arroupar as denuncias, cruzamento de datos entre os diferentes servizos (016 e corpos policiais), protocolos de actuación realizados por profesionais nos xulgados (valoracións psicolóxicas), mudanza no tratamento das ordes de afastamento que, na práctica, restrinxen a liberdade de movemento das mulleres en vez de serviren para afastar os agresores.
- Acondicionamento dos xulgados mixtos para evitar que as vítimas partillen as salas de espera cos agresores

4. Inclusión das e dos menores e das persoas a cargo como vítimas da violencia machista a todos os niveis, quer para computaren nas estatísticas, quer como persoas beneficiarias das axudas que existiren.

5. Apoio ao asociacionismo feminino e aposta pola creación de redes locais / comarcais contra os malos tratos. Campaña de concienciación sobre a responsabilidade social e a necesidade de illar os agresores.

6. Plan de formación especial para o persoal sanitario

- Abordar a violencia de xénero como un problema de Saúde Pública para unha atención integral desde os dispositivos de saúde ante a violencia machista.
- Implantar formación transversal a tod@s @s profesionais con atención directa a doentes, que permita:
- Coñecer os conceptos da violencia exercida contra as mulleres e os seus determinantes.
- Identificar os mitos sobre a violencia machista, para neutralizar a súa influencia.
- Comprender os factores de vulnerabilidade e o proceso dos malos tratos.
- Detectar precozmente os casos de violencia de xénero a partir dos indicadores de sospeita.
- Adquirir habilidades para a escoita na consulta ás usuarias maltratadas.
- Analizar os factores que obstaculizan a detección precoz na consulta dunha situación de violencia machista.
- Coñecer o marco legislativo e a súa aplicación no sistema sanitario.

7. Plan de emprego feminino. Cumprimento da promesa do presidente da Xunta de Galiza de desenvolver un plan de emprego feminino.

8. Cumprimento da normativa en publicidade sexista.

9. Exemplaridade das forzas políticas na loita contra a violencia cotiá e os micromachismos.

As organizacións políticas tomarán medidas cos cargos institucionais que fagan declaracións machistas.

10. Protocolo de actuación a respecto do tratamento da violencia de xénero nos medios de comunicación.

Deseñar un protocolo de actuación a respecto do tratamento da violencia de xénero nos medios de comunicación na liña das recomendacións do Observatorio Galego dos Medios e o Colexio profesional de Xornalistas na “Declaración de Compostela”. De maneira especial, os medios e xornalistas evitarán os estereotipos e prexuízos ligados á violencia contra as mulleres

